

μὲ τὸν παπᾶ καὶ ἀφήνει το τοῦ μικροῦ του υἱοῦ τοῦ 'Αντώνη καὶ ἀν ἀποθάνη / 'Αντώνης νὰ τὸ παίρνου τὰ ἄλλα δύο του ἀδέλφια τὰ ἀνωθεν. 'Ακόμα λέγειν πῶς ἔχειν δύο πάρτες / χωράφια στὸ Πολίγνι τὸ ἔνα εἶναι στὰ Λεύτερα καὶ τριτεύει τὸ Ὁτζιάρχης καὶ ἡ ἄλλη πάρτη εἶναι / στὶς 'Αμμουδάρες καὶ τριτεύει τον ἡ ἀφεντίκα καὶ τὴν μπάρτη πούναι στὰ Λεύτερα τὴν ἀφήνει τοῦ μικροῦ / τοῦ 'Αντώνη καὶ ἀν ἀποθάνη 'Αντώνης νὰ τὴν μπαίρνη δὲ Λαμπριανὸς καὶ τὴν ἄλλη μπάρτην πούναι τζ 'Α / μμουδάρες νᾶναι τοῦ Γιώργην νὰ τὴν ἔχουν μὲ τὸ Βασαλάκη καὶ τὴν νιτράδαν τῶν ἀνωθεν πραμά / των νὰ τὴν τρώγῃ ἡ γυναίκα του ὥσποτε εἶναι τὰ παιδία ἀζάπικα καὶ ἀν μπαντρευτοῦ νὰ τὸς τὰ δώνη / ώς ἀνωθεν. 'Ακόμα λέγειν πῶς ἔχειν δύο βούδια μοναχικά του καὶ δύο ἀγελάδες μισιάρικες / καὶ ἀφήνει τα στὰ χέρια τῆς γυναίκας του. 'Ακόμη καὶ δὲ τι χρειασίδια τοῦ εύρισκουται καὶ μασαρίες / μέσαν καὶ δξων νὰ εἶναι τῆς γυναίκας του νὰ τάχην καὶ νὰ τὰ κουμαντάρην καὶ δποιο παιδί λέγειν ἥθε / λε τὴν μπειράξειν ἡ νὰ τὴν ἐσυγύσην νὰ ἔχῃ λέγειν τὴν κατάραν του καὶ ποτὲ προκοπὴ νὰ μὴ δῃ. / "Οθεν λέγειν πάλιττας τὴν μπάρτην τὸ χωράφι πούναι στὶς 'Αμμουδάρες ποὺ λέγειν νᾶναι τοῦ Γιώργην / Ιφολαρησε / θέλει / νᾶναι τῆς θυγατέρας του τῆς 'Αντωνίνας καὶ δγι τοῦ Γιώργην τὴν ἔτζι παρακαλεῖ τὸν ἀφέντη τὸν ποὲ Χουρσῆν / τὸ Γάτον νὰ εἶναι διὰ ἐπετροπὸς τῶν μπαιδιῶν του νὰ κουμαντάρην ταὶς γρεῖες τῆς οὐντος ἐλάχητη τίποτε / σκάνταλο ἀπό κανεὶ / νὰ τὰ μτεφεντέρη / καὶ δὲ Θεὸς θέλει τοῦ τὰ πληρώνσειν. "Ετι ρωτήθεις παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχην παραν / γγείλη τὶ ἔτερον καὶ εἶπε μου οὐγήν εἴμην ἡ παροῦσαν του διαθήκη θέλει εἶσται στερεὰ βεβαία καὶ ἀγάλαστην / παρακαλῶντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ δποῖοι γράφου ὑπὸ γειρός τος.

- / — Τζάνες Γρίσπος μάρτυρας. —
- / — Μικής Παδιάτης μάρτυρας —
- / — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

882

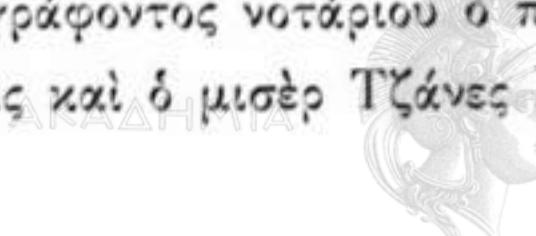
Ἀγοραπωλησία

φ. 466^v

/ Φ [495] 504

'Εβγαλμένη ἀπὸ οἰκονόμῳ.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ Ιουνίου 30/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστηνσαν [εἰς τὴν] / μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου δὲ πανευλαβέστατος ἀφέντης οἰκονόμος / κύρος Νικόλαος Τριβιζᾶς καὶ δὲ μισέρος Τζάνες Ρενγ-

γέρης λέγοντας ὁ λεγόμενος μισέρ Τζο[άνες] / πώς ἔχειν ἔνα χωράφιν ἀπὸ μέρος τῆς ποτὲ Καλῆς τῆς Κουνάδας / ἐλεύθε / ρον / εἰ τὸ μέρος τῶν Γλάντ[] / τὸ σύνυπλιο τῆς Γαρδέλαινας τὸ ὄποιον πρᾶμα εἶναι ἔνα μὲ τοῦ Γεώργην τοῦ Νεν[] / εἶναι τὸ μισὸν τοῦ αὐτοῦ Νενὲ καὶ τὸ ἄλλο ἐμισὸν τοῦ ἀνωθεν Ρουνγγέρην. "Οθεν τὴν μπ[άρτην] / του ὁ ρηθεὶς Ρουνγγέρης τὴν ἔδωσεν τοῦ ἀνωθεν τοῦ οἰκονόμου σήμερον τρεῖς χρό[νους] / λέσιν καὶ ἔγραψέν τονε εἰς τὴν ἀγία Πρόθεσιν καὶ ἔδωσέν του καὶ τρία ρεάλια ὁ[ποὺ] / γίνουνται ὅλα ρεάλια δχτών / ἥμισυν / ἥγου νούμερο 8 1/2 / τὰ ὄποια εἶναι διὰ πληρωμὴν τοῦ ἀνω[θεν εἰρη] / μένου πραμάτου καθὼς ἀναμετάξυν τος ἐνσυνφωνήσασιν πλὴ γραφὴν [δὲν] / τοῦ ἔκαμε ἀπὸς τότες. "Οθεν τὴν σήμερον τοῦ κάμνει τὴν μπαροῦσαν γραφὴν τῇ[ς που] / λησίας καὶ λέγειν ὁ αὐτὸς μισέρ Τζουάνες πώς τοῦ τόχεν πουλημένον ἀπὸς τότες καὶ [] / ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ ξεπουλεῖ τὴν μπάρτην του ὡς ἀνωθεν μὲ ὅλα του τὰ δικαιώμα[τα] / καὶ μὲ πᾶσαν του ποσσέσον νὰ εἶναι ἐδικά του νὰ τὸ κάνη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρ[ᾶ] / μα δικόν του καὶ ἀγοράν του πουλήσει χαρίσειν πουρκοτάξειν ψυχικὸν τὸ δώσειν καὶ τὰ ἔξ[ῆς] / καὶ διὰ κανέναν χρόνον ὅπού νὰ ἥθελε εύρεθην τινὰς νὰ δώσην πείραξιν ἦ νὰ / γυρέψῃν διακομισταὶ διὰ τὴν αὐτὸν πρᾶμα διπλιγάρεται ὁ αὐτὸς πουλητής καὶ / τὰ καλάν του νὰ μαστιγιέρην καὶ νὰ χτεφευτέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιον καὶ τὰ ἔξ[ῆς]. / "Οθεν εἰς βεβαλεσιν τῇ παρούσας πουλησίας βάζουν καὶ ἀξιοπίστους μαρτύ / ρους οἱ ὄποιοι γράφουν ἢνθι χειρὸς τος καὶ τὰ ἔξ[ῆς].

/ —'Ιωάννης ιερεὺς 'Αναπλιώτης μάρτυρας τὰ ἔγαθα —

/ — Δημήτρης Κυνηγό μάρτυρας τὰ ἀνωθεν —

/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

883

Κουντουβεργία

φ. 467^r

/ [] λαγιω[] ύπη Φ [[496]] 505

/ [+ Εἰς] δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ιουλίου 5/ εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τῆς εὐγενεστά / [τ]ης ἀρχόντισσας κυρίας Γλέντας συνβίας τοῦ ποτὲ μακαρίτην σινιόρ Φαντάκη Ντακορόνια / ἐδῶ παρὼν ἡ ἀφεντία της παρὸν καὶ τὰ ἀδέλφια ὅλα τοῦ ποτὲ μακαρίτην πρὲ Μιχέλη Βι / ζάτου ἡ ὄποια ἀνω εἰρημένη ἀρχόντισσαν κυρία Γλέντα λέγειν πώς εἰς τὸ πατριμόνι / ο ὄπού ἔκαμε τοῦ ποτὲ μακαρίτην πρὲ Μιχέλη / [·] / τοῦ εἶχε τάμενα κάποια πράμα / τα ὡς διαλα-